

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Hvorfor nu ikke gøre det fuldkomment og så sige, at man er bakket baglæns tilbage, så vi kan få sådan en tredobbelt konfekt på det?

Jeg skal ikke på nogen måde prøve på at dementere mine udtalelser fra 1992 eller 1991. Jeg kan faktisk godt huske dem, og det er ikke første gang i dette år, at jeg bliver præsenteret for dem. Det er den ene ting.

Den anden ting er spørgsmålet om, hvad der så er sket. Ja, der er helt enkelt sket det, at med det her lovforslag får vi i praksis rykket de mest interessante – i hvert fald de for politikere mest interessante – papirer i hvert fald 3-4 år, måske endda 5 og måske endnu lidt flere år. Og derudover er der det helt praktiske forhold, at ikke engang hr. Keld Albrechtsen og ikke engang, hvis han vil bruge underskuddet to gange, kan finansiere sig ud af det her. Der er simpelt hen ikke penge til det.

Og så skal jeg meddele – men det tror jeg, vi skal snakke lidt mere om i udvalget – at der faktisk heller ikke i øjeblikket er menneskelige ressourcer til at foretage en screening længere ned.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der har været en masse smøl, og nu mener hr. Qvist Jørgensen, at der skal ryddes op i det. Det er helt fint.

Men det, der jo har været diskussionen, var, om der skulle være større tilgængelighed, om man skulle ændre tidsfristerne. Det kunne være relevant f.eks. i Thulesagen. Det er blevet fremført bl.a. af fru Elsebeth Gerner Nielsen, som har været inde på, at det kunne være til gavn for Thulesagen med en 25-års-frist.

Og derfor er det, at jeg stiller spørgsmålet: Er det Udenrigsministeriet, som har sagt til Socialdemokratiet: Vi kan ikke acceptere dette forslag, som Tilgængelighedsudvalget har støttet, om en 25-års-frist?

Hr. Qvist Jørgensen kan vel ikke bestride, at hvis Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ønsker 25-års-fristen, kan man også få den, for så er der jo et flertal her i Folketinget af regeringen, SF og Enhedslisten, der vil støtte forslaget. Så der må jo være andre grunde end politiske til, at hr. Qvist Jørgensen bakker tilbage.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Problemet er såmænd ikke så meget, om vi kunne skaffe et flertal eller ej. Jeg er enig i regnestykket så vidt, at hvis vi satte en anden aldersgrænse, så ville vi kunne finde et flertal, hvis vi var enige i regeringen om det og gik sammen om det.

Det, vi så også skal, og dér tror jeg ikke, at vi får hr. Keld Albrechtsen med, er, at vi skal skaffe midler i størrelsesordenen – og jeg overdriver ikke – mellem 8 og 10 mio. kr. pr. år. Men kan jeg få et tilsagn om, at hr. Keld Albrechtsen vil stemme for det, så kan vi måske snakke om det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der har været et vældigt efterslæb, det er vi enige om. Dette efterslæb skal rettes op, og så kan det jo ikke være meningen, at der skal mangle penge. Så hvis det er et problem, at der skal bruges 8 mio. kr. om året i en årrække, for at offentligheden kan få den fornødne adgang til arkiverne, fordi der ligger alle disse hyldekilometer, så er det da ikke noget problem. Så mit svar til hr. Qvist Jørgensen er ja – og det går jeg også ud fra at SF vil give tilslutning til.

Og vi vil også være med til at se på en forsvarelig finansiering af disse penge, således som vi i øvrigt altid er det, når vi stemmer for øgede udgifter på et område. Så mit svar er et ja, og så er det hr. Qvist Jørgensens afgørelse, om man vil modtage det tilbud, der er, om et flertal i denne sag.

Bertel Haarder (V):

Venstre var helt naturligt med i det store flertal, der i 1992 vedtog den gældende arkivlov. Den afkortede de daværende tilgængelighedsfrister markant og indførte dermed betydelig større åbenhed med hensyn til adgangen til de offentlige arkivalier.

Vi var for det ud fra det hovedsynspunkt, at der i et demokratisk samfund skal være størst mulig åbenhed; men vi var og er naturligvis ikke blinde for, at dette hovedsynspunkt må afvejes over for hensynet til dels privatlivets fred, dels sikkerhedsmæssige aspekter.

Efter vores mening er de nugældende tilgængelighedsfrister udtryk for en sådan afvejning, og vi har noteret os, at regeringens lovforslag ikke rummer noget forslag om umiddelbart at ændre ved denne balance.